

HORNÍ KNÍŽECTVÍ

Jan „Čenis“ Galeta

Po dlouhou dobu se několik danérských šlechtických rodů pokoušelo uchytit na nejhornějším toku Durenu. Snažily se obsadit dost velké území na to, aby jim ho potom Urozený sněm mohl udělit v léno, jako to již dříve udělal se všemi knížectvími v Západní dálavě.

Nakonec měli největší úspěch Gonduličové, sice šlechtický (a původem čistě pohanský), ale nikoliv knížecí rod z Vratičského knížectví v podhůří danérské části Rudav. Gonduličové, kteří zde žili po staletí jako leníci Vratičů, zbohatli na těžbě železné rudy a cenných kovů. Hlava rodu Srpkó Gondulič se roku 845 rozhodl, že se pokusí nechat povýšit svůj rod mezi rody knížecí, a začal s kolonizací Poříčí Durenu. A nakonec, po mnoha letech úsilí a obrovských finančních výdajů, se mu roku 853 podařilo získat v léno území na pravém břehu Durenu, jižně od Sinwarského knížectví. Pozemky v Danérii věnoval Srpkó svému bratrovi a se svou ženou a třemi syny (Glovačem, Danilem a Srubem) se přestěhoval do nevelkého, čerstvě zbudovaného vodního hradu Raglatica na Durenu. Pro Gonduličské knížectví (jak zní oficiální název) se během krátké doby vžil název Horní, protože leží na horním toku řeky Duren.

Raglatica je spíše než hrad jen pevností, vybudovanou na skále u pravého břehu Durenu, jehož vody ji celou obtékají, a tvoří tak její hlavní obranný prvek.

Sotva pár stovek metrů jižně od Raglatic se do Durenu vlévá řeka Ostroglá, která vytváří v Zelanských vrších široké údolí, zvané Ostrodolí. Řeka i údolí mají svůj název odvozen od ostrých kamenů, které po celém údolí a v korytě řeky vystupují na povrch. I přesto, že je Ostrodolí takto kamenité, je zdejší půda docela úrodná a prvních několik set osadníků, kteří sem přesídlili z celé Danérie, zde začalo pěstovat víno, chmel a obilí. Vlastně jedinou zdejší vesnicí je Vlasica, ležící na řece Ostrogle. Vlasicu zpravuje nejstarší Srpkův syn Glovač. Svými rozhodnutími se snaží nasměrovat produkci Ostrodolí k tomu, aby se zdejší osadníci specializovali právě na výrobu piva a vína.

Druhou osídlenou oblastí Horního knížectví je další údolí, ležící severně od Raglatic, a sice Črnodolí. Jde spíše o hlubokou brázdou než o údolí v pravém slova smyslu. Navíc Črnodolí vzniklo zvláštním způsobem. V dávných časech, ještě za vlády korullů, spadl na Asterion meteorit, který od východu k západu vyryl v Zelanských vrších brázdou, která je dnes Črnodolím, a zastavil se několik kilometrů od Durenu, kde tento kosmický balvan dosud stojí. Nyní se mu říká po danérském průzkumníkovi, který jej kdysi objevil, Vinharova stěna.

Svůj název má Črnodolí proto, že tím jak je velice hluboké a strmé, a jak jej z východu kryjí Zelanské vrchy a ze západu Vinharova stěna, je zde velmi málo světla. Respektive slunce zde vysvitne až pozdě a zapadne za Vinharovu stěnu velmi brzy. Navíc při východu i západu slunce vytváří působivé, velmi dlouhé stíny, které leží na celém údolí.

Jedinou místní vesnicí je Črnometina, která je střediskem zdejších asi pěti set osadníků. Ti se v Črnodolí zabývají hlavně chovem ovcí a následným zpracováním vlny. Ačkoliv je i zde půda poměrně úrodná, pěstovat plodiny na zdejších velmi prudkých svazích je velmi obtížné. Črnodolí má ve správě Srpkův prostřední syn Danilo.

Posledním významným místem Horního knížectví je mohutný hrad Maebron, ležící dosti hluboko v Zelanských vrších na Skřetí hoře. Kdysi dávno jej postavili Arvedané jako jednu z mnoha strážních pevností. Později jej dobyli skřeti a udělali si zde svou předsunutou výspu a hrad mnohokrát přestavěli. Právě po nich má hora, na které hrad stojí, své jméno. Malá posádka Zylových vojáků hrad držela až do roku 853, kdy jej dobyli Gonduličové se svým žoldněrským vojskem a za pomoci Eldebranských rytířů a valkýr. Dnes má hrad v držení nejmladší Srpkův syn Srub a má zde silnou posádku včetně asi dvou desítek Eldebranských rytířů a valkýr pod velením lady Wan, zkušené valkýry původem z Keledoru. Maebron je nejlepším obraným bodem Horního knížectví a střeží jižní hranici proti útokům z Dračího království.

Ostatní oblasti Horního knížectví jsou zatím neobydlené a pusté, ale dá se očekávat přívál osadníků. Bohužel, Horní knížectví čekají těžké časy a je možné, že nepřežije prvních pár let svého trvání (viz. [Kronika](#))